

ВАЖЕНЬ ОБЩЕСТВЕНЬ ВЪПРОСЪ

Разрушителна дейност на една секта

Въ много села на Плъвенска и Никополска околии сектата на петдесетнитѣ е успѣла да вплате въ мрежата си едно мнозинство, което веднажъ за винаги се е откъснало от православната църква. Тия сектанти имат не само единъ понижени националенъ духъ, но и разодзени нрави, макаръ че привидно показват чистъ животъ, чуждъ на всичка гръховност. Необезспокоявани от никого, тѣ вършат едно пакостно дѣло за църква и държава.

Успѣхът на тая секта е сигуренъ тамъ кѫдето солта е обезсолѣла. За голѣмо нещастие, въ много села, поради голѣмата духовна криза, липса свѣтлина и солта е промѣнила своето качество. Много селски храмове не се отварятъ въ недѣли дни, защото не могли „да се посрещнатъ разходите на божествена служба“.

Престъпно е подобно нерадение, защото се ломятъ духовництвъ и национални ценности въ наша трудолюбивъ народъ, който е склонъ да живѣе съ свѣтли традиции, завещани му отъ хубавото старо време.

Народътъ худува за духовна свѣтлина, която би хърлила обилно лжитѣ на Христовата любов и смекчила жестоките нрави, които се проявяватъ въ страшни убийства.

Рузвелтъ и неговите политически обекти

Привилегиите на роялистическите срѣди въ американските щати бѣха наследени отъ Англия през XVIII столѣтие. Икономическата мощь на федеративната държава бѣше концентрирана въ ръжетъ на индустритъ. Работничеството се намираше въ плѣнъ, затворено въ оградите на фабриките, а гражданската свобода и независимостъ се задържала подъ гнета на религиозните догми. Веднъ съ икономическите и политически права на гражданина, свободата сѫщо на публичните събрания и словото бѣха почти отнети. Тая обща тирания спрямо широките народни маси въ Америка е продължавала до 4 юли 1776 год., когато въ Филаделфия се провъзгласи декларацията за всеобщата гражданска независимост.

Въ последствие, скжитъ придобивки на американската революция не останаха незасѣгнати отъ вѣчния стремежъ на роялистическите срѣди, да възновяватъ традиционните си привилегии. Модерниятъ стоярежъ на индустрията създадоха наново желания и възможности за концентрацията на икономическата мощь въ ръжетъ на капиталистически шатни династии, които несраведливо сълагаха общите държавни тегоби, изключително върху плащането на маломонтните и работничеството. Дори изборните права въ търговици, занаятчи, работници и дребните земедѣлци бѣха обезличени отъ новия деспотизъмъ. Загада бѣше и конституцията, а въ резултатъ на всичко това последва общата паника презъ 1929 год., която продължи до 1932 г., когато въ изборната кампания не доволното грамадно мнозинство съ избирателите въ цѣла Америка подкрепи съ вата си политическа платформа на президентъ Рузвелтъ, съ чийто строгъ опортунизъмъ се създаде реалната подкрепа на онеправданието. Следъ избора, президентътъ пое всесѣло върху себе си ангажимента за широката протекция на семейството огнище. Той канѣше дори отдѣлните личности да му пишатъ за онеправданието си, когато сѫ основателъ. Рузвелтъ се позоваваше на новите генерации, канѣше ги сѫщо да обновятъ изнурирените кадри на демократията,

Цв. Кюмурджиевъ

МОЗАЙКА КАРТИНИ ОТъ Regule Falsi.

Пролѣтъ. Цвѣта. Благоуханенъ въздухъ. Животътъ е събуденъ и манифестира навредъ. Единъ продавачъ на череши, подпрянъ о камененъ зидъ на старо здание, чака съ пълна кошница. Едно дете въ парцаливи дрешки, босо, обикаля наоколо.

— Чично, колко пари килото?
— Шестъ лева, чиковото.
— А за една черешка колко?
— Безъ пари, чиковото.
— Чично, дай ми една черешка...

Човѣкътъ продавачъ слага въ шепата му десетина череши. Детето се отдалечава, хвѣрляйки дѣвърчъвъ и признателенъ погледъ. Очите на човѣка се нали-

ватъ съ сълзи: той се обрѣща къмъ зида, да го не видятъ.

Защото и той е баша...

Лѣто. Къмъ петъ часа горещината намалява. Тѣ излизатъ на стадиона. Тѣ, които не могатъ да понасятъ жегата. Играятъ тенисъ. Приятно е. И забавно. Отъ съседните лози се чува пѣсъ. Полски работници пѣятъ модернъ шлагъръ. Отъ грамофонъ заученъ.

— Това е непоносимо!... Колко фалшиво пѣятъ, възмущава се тя, която играе тенисъ.

— Наистина, дразни слухътъ

всичко туй. Рано дойдохме! — отвѣща той.

— Настроението ми се развали.

Не ми се играе...

И тѣ си отиватъ. Тѣ които играятъ тенисъ.

Есенъ. Рѣми. Жълти листа брули струнениятъ вѣтъ отъ готвящите се за летаргия дървета, Гарвани гранати.

Единъ мършавъ каруцарски конъ всрѣдъ булеварда падналъ.

Умрѣлъ е. Очите му, изцѣклени,

гледатъ къмъ кубето на църквата.

Двама рѣзачи на дърва.

бѣжанци, стари хора, въ скъсанни шинели, спиратъ. Мълчать.

Гледатъ коня. Поглеждатъ се.

Защото трѣбва да се стопли.

За да живѣе.

— И ние така — прошепва единиятъ.

— Така нѣкога — отвѣща другиятъ.

ХРОНИКА

Възпоменателни паркове. — По инициативата на инвалидите отъ района на селата Враца, Българене, Абланица и Острецъ, ловченско съзно пенсионерско д-во ще има въ клуба си общо дружество създаване възпоменателни паркове за загиналите въ дветѣ войни. Близките на всички единъ отъ загиналите бойци ще посадатъ по едно дръвче въ тѣзи паркове.

Учителска конференция. — На 21 т. м., Архангеловденъ, по случаи патронния празникъ на полицията, плѣвенската полицейска инспекция урежда въ салона на д-во „Съгласие“ голѣма танцова вечеръ, съ отбрана музикална програма. Ще се разиграе и богата томбола.

ВСѢКИ ДЕНЬ НОВИ МОДЕЛИ въ дрехарница „Арженентин“.

Зимните посещения въ плѣвенско. — Презъ есента миналата година въ плѣвенска околия сѫ били застѣни 424,178 дек., съ пшеница, 18,684 дек., ръжъ, 936 дек., смѣсъ, 54,753 дек., ечемикъ и 41,653 дек. овесъ. Срѣдно на десѧтъ тая година сѫ били получени 1755 кгр. пшеница, 161 кгр. ръжъ, 148 кгр. смѣсъ, 173 кгр. ечемикъ и 145 кгр. овесъ.

Лѣкарски. — Плѣвенскиятъ градски ветеринаренъ лѣкаръ д-ръ Димитъръ Димитровъ е избрахъ за членъ на управителния съветъ на съюза на ветеринарните лѣкарни въ България.

ПЛАТЕТЕ СИ АБОНАМЕНТА!

ЕВРОПА ВЪ ПЛѢВЕНЪ! — Вижте новите модели на горно дамско облѣкло въ дрехарница „Арженентин“.

Околийско учителско събрание. — Въ недѣла, 15 т. м., 10 часа сутринта въ салона на девическата гимназия ще се състои събрание на просвѣтните служители отъ плѣвенска околия. Ще се избере новъ управителенъ съветъ.

Пазарь на коне. — Съзътъ на коневъдните дружества устроенъ на 15 т. м. въ Плѣвенъ голѣмъ пазарь на коне. Освенъ много търговци, на пазарътъ ще се явятъ и нѣколько комисии. По късно такива пазари се уреждатъ въ Бѣла Слатина, Павликени, Търговище и Разградъ.

Овошарството въ областта. — Презъ тази година въ плѣвенска областъ сѫ били произведени 196,985 овощни дръвчета, които по видове се разпредѣлятъ така: 49,970 ябълки, 16,710 круши, 60,450 сливи, 24,250 праскови, 22,520 зарзали, 7190 череши, 3720 дюли и 12,135 орѣхи.

Потърсете си още днесъ билети отъ лотарията на Задругата на българските писатели историци, която ще се тегли безотложно отъ държавната лотарийна комисия на 22 ноември т. г.

Конгресътъ на земедѣлските задруги. — На 29 т. м. ще се състои учредителниятъ конгресъ на земедѣлско-стопанските задруги въ земедѣлско-стопанските задруги въ земедѣлския секторъ на този конгресъ ще се представява отъ 65 души делегати — по петъ души отъ всѣка околия.

Вакантна длѣжност за учителъ. — Плѣвенската областна училищна инспекция съобщава, че има една вакантна длѣжност за учителъ — първа група при първата прогимназия въ Плѣвенъ. Заявления ще подаватъ въ канцелариите на инспекцията най-късно до 12 т. м. въечеръ. Тѣзи, които сѫ на служба, ще трѣбва да представятъ и акть за напускане на длѣжността.

Платете на бакалина си! — Захарта на кредитъ е пари въ заемъ.

Борба срѣчу болестта сапъ. — Напоследъкъ ветеринарните власти въ областта бѣха предиeli изследване на всички коне въ ония райони, въ които до сега на нѣколько пѫти е била открита болестта сапъ. Сега не е открито нико единъ конъ за разенъ отъ тая болестъ.

Каничевъ, телефонъ 281.

Винаги и най-реномирани

часовници, очила, бижути, грамофонни площи, поправки най-солидни —

ЦЕНИ НАМАЛЕНИ

Каничевъ, телефонъ 281.

Есенъ. Рѣми. Жълти листа падатъ върху умрѣлото работно добиче...

Зима. Вали. Виелицата набива въ лицето си сънѣгъ. Побѣлѣла е земята. Врабцитъ търсятъ храна. Защото сѫ гладни. Никой не се грижи за тѣхъ.

Едно дете, премръзнато, въ дреха съ дѣлги ржави, върви следъ натоварени съ вѫгли каруци. Събира падналите парчета въ едно чуvalче. Единъ каруцаръ го забелязва. Хвърля му по-горѣла буца. То я прибира и го изправя съ довѣрчивъ и признателенъ погледъ.

Защото трѣбва да се стопли.

За да живѣе.

— И ние така — прошепва единиятъ.

— Така нѣкога — отвѣща другиятъ.

Зима. Вали. Бушува виелицата и напластава въ низините си сънѣгъ...

Сънѣгъ...</p